

MICALET
TEATRE

Xut

Roberto García

Il·lustracions de Miguel Á. Giner Bou

bromera

Premi de
Teatre Infantil
«Escalante»

Escena 1

(Tot el terra de l'escenari és de gespa travessat per les línies que acoten les zones de joc d'un camp de futbol.)

(A través dels altaveus de l'estadi sentim la veu de la persona que comenta el partit barrejada amb l'ambient sonor propi d'una final emocionant: crits, víctors, aplaudiments, càntics, protestes del públic...)

(L'espai roman buit.)

VEU COMENTARISTA. ... Atenció perquè ara mateix el partit està parat. A penes queden uns segons per al final i el partit... senyores i senyors... està... parat... Màxima tensió entre els dos equips a l'espera que l'àrbitre revise la jugada... *(Descriptiu.)* En este moment veiem com el col·legiat fa consultes als dos jutges de línia... *(Crits i protestes del públic.)* I sembla que... Sí, atenció perquè l'àrbitre sembla que ha pres una decisió i... i... *(Sona el xiulet de l'àrbitre.)* I pita penal! Penaaaal! *(Aplaudiments barrejats amb veus d'indignació del públic.)* Les jugadores de la Unió Esportiva Alt Palància continuen queixant-se, però l'àrbitre ho té claríssim. Acaba de xiular la pena màxima. Acaba de xiular la pena màxima a pocs segons de la finalització del partit. Recordem que la Unió Esportiva Alt Palància estava guanyant 3 a 2 al Recreatiu Marina Baixa i donava la victòria

per segura quan una agressiva entrada de la seua defensa ha provocat la caiguda de la número 10.

(Apareix en escena VALÈRIA. Porta el número 10 a la samarreta.)

VEU COMENTARISTA. Este penal pot ser la salvació per al Recreatiu Marina Baixa. Si la jugadora marca gol, empataran el partit i anirem a pròrroga. Si no marca, significarà la derrota definitiva del seu equip.

(Una pilota entra rodant a escena. VALÈRIA l'agafa i la col·loca amb parsimònia en el punt de penal: un cercle blanc pintat sobre la gespa. Crits d'ànim i també xiulits de desaprovació des de les grades.)

VEU COMENTARISTA. Màxima expectació i màxima pressió sobre la número 10, Valèria Mompó. Com acabem de dir, este xut implicarà

la possibilitat per al seu equip de continuar vives, o al contrari, el fracàs absolut. Recordem que l'equip que guanye esta final es convertirà en campió autonòmic, amb la qual cosa passarà a disputar la desitjada Copa Nacional este mateix estiu.

(VALÈRIA respira a fons. Mira cap a la porteria, que està fora d'escena, i s'allunya de la pilota amb la intenció d'agafar carrera i xutar el penal.)

VEU COMENTARISTA. Uns pocs metres separen la pilota de la porteria. La distància que hi ha entre la jugadora i el destí del seu equip. El col·legiat farà sonar el xiulet d'un moment a l'altre per tal que la davantera del Recreatiu Marina Baixa execute la pena màxima. Què deu passar ara mateix pel cap de Valèria?

(VALÈRIA resta quieta sospesant les opcions de llançament a l'espera que sone el

xiulet. En eixe moment apareix el PARE i s'acosta a ella.)

PARE. Al centre! Clava-la al centre!

VALÈRIA. (*Perplexa.*) Pare?

PARE. Ben col·locada al centre de la porteria!

VALÈRIA. Però...

PARE. La portera es llançarà a la dreta.

VALÈRIA. No pots estar ací. Ves-te'n.

PARE. Mira-la bé. Es llançarà a la dreta.

VALÈRIA. Però què dius? Com ho saps?

PARE. Que com ho sé?... Valèria, filla, perquè està carregant en la cama esquerra. Que no la veus? Quantes vegades t'he dit que et fixes en quina cama té estirada? De tota manera, escolta'm bé, encara que es llance a l'altre cantó, tu clava-la al centre. Això és gol segur.

VALÈRIA. L'entrenadora sempre ens diu que tirar al centre és molt arriscat.

PARE. Eixa entrenadora vostra no té ni idea!

VALÈRIA. Ves-te'n, per favor. L'àrbitre està a punt de xiular.

PARE. T'ho dic jo. Ni idea. He de parlar amb ella molt seriosament i ensenyar-li quatre cosetes.

VALÈRIA. Pare...

PARE. Que la bleada eixa vos està marejant! Tu fes-me cas i clava-la al centre. Si tires a un cantó i la para... Escolta'm bé el que et dic... Si tires a esquerra o dreta i la para... et recordaràs tota la vida del que t'he dit.

VEU COMENTARISTA. Bona jugada del pare, que deixa confosa Valèria.

PARE. Te'n recordaràs tu i tota la grada. Mira quina cara d'angoixa tenen tots. Mira les teues amigues. Mira la teua família.

VALÈRIA. (*Mirant cap a la grada.*) La mare no té cara d'angoixa.

PARE. Perquè a ta mare li té igual que marques o no. Ella no sap de futbol.

VEU COMENTARISTA. I ara, ràpid regateig que acostar el pare perillosament a l'àrea.

VALÈRIA. L'entrenadora no en té ni idea, la mare tampoc... Algú que sàpia alguna cosa, a banda de tu?

VEU COMENTARISTA. Valèria tracta de contrarestar l'atac...

PARE. Les teues companyes d'equip! Elles sí que saben. Mira-les. Estan tremolant pel que estàs a punt de fer.

VEU COMENTARISTA. Però son pare l'esquiva...

PARE. Tu fes-me cas, Valèria, i et convertiré en el pròxim Messi.

VALÈRIA. Messi és un xic.

PARE. Doncs en la pròxima... la pròxima...

VEU COMENTARISTA. Sembla que el pare dubta de per on entrar-li...

PARE. És igual. Tu clava-la al centre!

VEU COMENTARISTA. ... però troba un forat en la defensa...

PARE. Així!

(El PARE corre cap a la pilota.)

VEU COMENTARISTA. Llança i...

(El PARE xuta amb decisió.)

VEU COMENTARISTA. GOOOOOOOOOOOL!!! Gol, gol, gol, gol, gooooooool!!!

(Aplaudiments del públic.)

PARE. Has vist? Com Zidane en la final de la Copa del Rei. Com Lewandowski en la final de la Champions.

VEU COMENTARISTA. Golàs del pare directe al centre de la porteria!... Connectem amb ell i escoltem les seues declaracions.

PARE. *(Al públic.)* Sí, bé... Eh... Sí... Este gol empata el partit. Però sobretot... sobretot injecta moral a l'equip de la meua xiqueta, la qual marcarà un altre gol en la pròrroga i guanyarà la final. Això portarà el seu equip a disputar la Copa Nacional, que per descomptat guanyarà també. Un caçatalents del Manchester City femení es fixarà en la meua filla, li proposarà un contracte...

VALÈRIA. Pare, què estàs dient?!

PARE. *(A ella.)* Contracte que no podràs rebutjar.

I et diré més: amb els diners del contracte ens n'anirem tota la família a viure a Anglaterra amb tu. I algun dia, més prompte del que t'imagines, amb uns quants trofeus a la vitrina de la nostra casa als afores de Manchester... *(Emocionat.)* et donaran la Pilota d'Or. I seràs l'admiració de tot el món! *(Aplaudiments i ovació el públic.)* I tot això... tot això, Valèria... haurà sigut gràcies als meus consells, al teu talent... i a este penal que estàs a punt de llançar. Per cert, a punt de llançar, on?

VALÈRIA. Al... Al centre.

PARE. Esta és la meua xiqueta.

(El PARE la besa al front i ix d'escena.)